

muligt for Ministeriet altid at give bestemte Løfter om, hvad det kan præstere for Fremtiden. Nu er det vel sandt, at der er ingen Minister, som har mere Indsigt i de islandske Forhold, end den nærværende Indenrigsminister, der kender dem saa nøje; men jeg skal dog til hans Ansørte sige, at efter hvad der er mig bekendt om de islandske Forhold, saa ere disse af et saadant Omfang og deres Ordning frembyder saamegen Vanskelighed, at virkelig ikke Ministeriet med nogen Sikkerhed kan paatage sig det Ansvar, at give et bestemt Løfte om at kunne fremlægge et Lovforslag til Efteraaret derom. Jeg troer, at Indenrigsministeren saavel som hans Collegaer nære saa varme Ønsker som Nogen om, at see de herhenhørende Lovforslag tilendebragte saavidt, at de kunne fremlægges for Rigsdagen til Efteraaret; mod at give et bestemt Løfte i saa Henseende, troer jeg, at Ministeriet maa forvare sig.

David: Min Mening, med de saa Ord, som jeg tillod mig, da jeg sidste Gang reiste mig, var hovedsagelig at antyde at jeg ansaa det for det Bedste at lade disse Forhandlinger fare, som kun staae i en meget løs Forbindelse med Finantslovens Behandling, og at opsætte saadanne Forhandlinger, indtil et Lovforslag om vore nordlige Vilandes samtlige Forhold til Moderlandet og navnlig deres Handelsforhold kunde forelægges. Det er sandt, og jeg maa tilstaae det, at jeg nærmest havde for Die Island og Færøerne, uagtet jeg derved maaskee har begaaet den Feil, at jeg ikke havde lagt Mærke til, at vi allerede vare seilede Island forbi, og i Finantslovens Behandling styrede ned til Færøerne. Jeg troer imidlertid virkelig, at det vilde være ønskeligt, om der gives et saadant bestemt Tilfagn af Ministeriet med Hensyn til Ordningen af de nordlige Vilandes Handelsforhold, som det, der blev antydet, thi blandt andre gode Følger for disse Lande selv, vilde det have ogsaa den, at vi derved desto viskere ville komme bort fra denne Forhandling nu, der hverken er paa sit rette Sted, eller gavnlig for Finantslovens Behandling. Iøvrigt maa jeg være aldeles enig med den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 4de District (Krieger), at der er paatrængende

Årsager til at see disse Forhold ordnede i den nærmeste Fremtid, og jeg troede derfor, at der var saameget Mindre ivelen, for at opfordre Ministeriet til at give et bestemt Tilfagn i saa Henseende, som jeg, naar jeg ikke maatte tage ganske Feil, tør antage, at netop Handelsforholdene i de nordlige Vilande allerede i lang Tid, og man kunde maaskee sige i meget for lang Tid (Hør!) have været Gjenstand for Overtvælselse. Det blev af en æret Rigsdagsmand iqaar allerede bemærket, at det Allerbedste meget ofte er det Godes Modstander, og jeg troer virkelig ogsaa, at man med Hensyn til den her omtalte Sag maatte ønske, at man blot vilde stræbe efter at komme til et godt Resultat, uden at lægge altfor stor Vægt paa at komme til det allerbedste. Der er skeet saameget i andre Lande med Hensyn til Ordningen af Coloniernes og Vilandenes Handelsforhold, at jeg troer, at man meget godt, uden altfor ængstelige Forudberegninger og Overtvælselser kan træde i det Fodspor, som saaledes er betegnet. Jeg er ganske enig i, at man maa tage meget Hensyn til den ganske særegne Tilstand, hvori Befolkningen i Grønland befinder sig, og jeg har derfor ikke uden en vis Forundring hørt det antydet her, at den Mening havde gjort sig gjældende i Udvalget, at man uden Hensyn til Grønlands særegne Tilstand blot skulde tænke paa, som man kalder det, at emancipere disse Colonier. Det er idetmindste ikke min Mening; thi jeg troer, at en fuldkommen Frihed, en ganske fri Handel med Hensyn til Grønland vilde være den grønlandske Befolknings Undergang; men jeg troer derimod ligesaa fast, at der baade kan og bør skee Meget, for at løsne baade den islandske og færøiske Handel af deres Baand. Det var i denne Anledning, at jeg nærmest troede, at et Tilfagn fra Indenrigsministeriets Side vilde berolige Rigsdagen, som synes at være noget foruroliget i denne Henseende, og synes at have troet at maatte benytte Finantsloven til at udtale denne sin Foruroligelse.

Indenrigsministeren: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at den Adskillelse, som Finantslovens Affattelse gjør mellem de Punkter, der her nu kunne komme til Discussion, og de, der ikke kunne komme til Discussion, det er ikke nogen tilfældig Adskillelse, men den